

Životopis Ludmily Sochorové, roz. Augustinové

Ludmila Sochorová se narodila 7. září 1934 v Bohdalově na Vysočině jako nejmladší ze čtyř dětí. Vyrůstala na rodinném hospodářství s výměrou 34 ha. Navštěvovala obecnou a měšťanskou školu v Bohdalově v letech 1940–1949. Její školní docházka probíhala v době protektorátu, kdy byla zavedena výuka němčiny, přidělový systém a povinné zatemňování. Rodina hospodařila na vlastních pozemcích.

V roce 1942 byl její otec zatčen za pomoc uprchlému ruskému zajatci. Rodině byl zabaven majetek. Po roce 1945 jim byl vrácen, avšak po roce 1948 došlo při kolektivizaci k jeho opětovnému odebrání.

V letech 1949–1953 studovala Střední školu sociální ve Velkém Meziříčí (tzv. „Světlu“). Původně směřovala ke zdravotnickému oboru, ale po reorganizaci školství absolvovala sociální směr. Po maturitě nastoupila jako vychovatelka do dětského domova se ztřešenou kázní v Černovicích u Tábora. Zde pracovala přibližně jeden rok. V tomto zaměstnání nebyla spokojená, neměla moc volného času a práce byla vyčerpávající. Přihlásila se i k dálkovému studiu na Vysokou školu pedagogickou v Táboře, ale zaměstnavatel ji nevyšel vstříc s uvolňováním na zkoušky. A tak ze studia sešlo.

Dne 24. července 1954 se provdala za Miloslava Sochora. Po svatbě se přestěhovala do Jihlavy, kde žila trvale. Pracovala jako administrativní pracovnice, mimo jiné v podniku Rozkvět a v Okresním bytovém a výstavbovém družstvu. V zaměstnání působila až do odchodu do důchodu. Součástí její práce byla také činnost kulturní referentky v rámci Revolučního odborového hnutí, kde organizovala zájezdy a kulturní akce. V roce 1957 se jí narodila dcera. Má dva vnuky.

Pamatuje si události srpna 1968, kdy plánovaný odjezd do lázní zrušila kvůli okupaci vojsky Varšavské smlouvy. Více ji události tohoto roku neovlivnily. Politických demonstrací se neúčastnila, účastnila se pouze povinných prvomájových průvodů.

V důchodu se věnuje sepišování rodinné kroniky, kterou zpracovala na základě vlastních vzpomínek a vyprávění rodičů. Část svých vzpomínek publikovala v Jihlavských listech. Dodnes je její velkou láskou čtení. Heslo, které ji maminka od dětství vštěpovala a kterým se celý život řídí, zní: „Pýcha předchází pád. Ten, kdo se povyšuje, bývá ponížen.“